

Johannes döparens dag

Psalmer: 200, Ps 111, L170, 331, 76, 24

Texter: Haggai 2:2-10, Apg 10:37-38, Luk 1:67-80

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Låt oss be!

Herre, vi tackar dig för att du uppfyllt löften till fäderna om att sända oss en Frälsare. Hjälp oss så att vi med öppna hjärtan tar emot de välsignelser du vill ge oss för hans skull. Amen.

Det första kapitlet i Lukas evangelium kan betraktas som det sista kapitlet i Gamla testamentet. Lukas andra kapitel berättar om Frälsarens födelse och då är Nya testamentets tid inne. Lukas första kapitlet avslutas med Sakarias profetia om Frälsarens ankomst. Det är den sista profetian om Frälsarens ankomst och den framställs med ord och uttryck som vi är vana vid från Gamla testamentet.

Sakarias och Elisabet var till åren komna. Vid ett tillfälle då Sakarias, som var präst, tjänstgjorde i templet uppenbarade sig ängeln Gabriel med ett glatt budskap. Deras bön var hörd och de skulle få en son som de skulle ge namnet Johannes. Sakarias skulle få fröjda sig och jubla. Barnet skulle bli stor inför Herren och bli uppfylld av den helige Ande redan i moderlivet. Han skulle gå före Herren i Elias ande och kraft för att skaffa Herren ett berett folk. Men Sakarias tvivlade. Han sa till ängeln: *"Hur skall jag kunna vara säker på detta? Jag är själv gammal och min hustru är till åren."* Ängeln svarade honom: *"Jag är Gabriel som står inför Gud, och jag är sänd för att tala till dig och ge dig detta glada budskap. Och se, du skall bli stum och inte kunna tala förrän den dag detta sker, därför att du inte trodde mina ord, som skall gå i uppfyllelse när tiden är inne."*

När Sakarias kom ut ur templet kunde han inte välsigna folket som sed var. Han var stum. Sakarias fick lära sig ängelns läxa att Herrens ord går i uppfyllelse när tiden är inne. Men när pojken blev omskuren på åttonde dagen och fick namnet Johannes fick Sakarias tillbaka talförmågan och han fröjdade sig och jublade precis så som ängeln förutsagt. Han välsignade nu Herren för hans frälsningsgärningar:

*Välsignad är Herren,
Israels Gud,
som har besökt och återlöst
sitt folk...*

Sakarias profeterade uppfylld av den helige Ande. Fast det ännu var ca 30 år kvar innan Jesus på korset skulle säga: *det är fullbordat*, så framställer Sakarias återlösningen som ett fullbordat faktum. Den första delen av Sakarias välsignelse är en profetia om Messias:

68 *"Välsignad är Herren,
Israels Gud,
som har besökt och återlöst
sitt folk.*

69 *Han har upprättat åt oss
ett frälsningens horn
i sin tjänare Davids släkt,*

70 *så som han för länge sedan
hade lovat
genom sina heliga profeters mun.*

71 *Han har frälst oss
från våra fiender
och från deras hand som hatar oss.*

72 *Han har visat barmhärtighet
mot våra fäder
och tänkt på sitt heliga förbund,*

73 *enligt den ed han gav
vår fader Abraham,*

74 *att vi, frälsta ur våra
fienders hand,
skulle få tjäna honom
utan fruktan,*

75 *i helighet och rättfärdighet
inför honom under alla
våra dagar.*

När Sakarias säger att *Herren har upprättat åt oss ett frälsningens horn i sin tjänare Davids släkt* så syftar han på en person. Uttrycket "frälsningens horn" används i Gamla testamentet om en person eller sak som ger frälsning.

HERREN kallas "min frälsnings horn". I Sakarias välsignelse blir det klart att den gudomlige person som kommer med frälsning är Messias som ska födas i Davids släkt.

Vad är det för frälsning han kommer för att ge? Det blir klart när Sakarias hänvisar till Guds löften genom profeterna och Guds heliga förbund som han med ed gav Abraham. Vilka löften gav Gud till Abraham? Gud sade till Abram: *"Gå ut ur ditt land och från din släkt och din fars hus och bege dig till det land som jag skall visa dig. Där skall jag göra dig till ett stort folk. Jag skall välsigna dig och göra ditt namn stort, och du skall bli en välsignelse. Jag skall välsigna dem som välsignar dig och förbanna den som förbannar dig. I dig skall alla*

släkter på jorden bli välsignade." Abraham blev lovad ett land och ett folk, ett namn och en Frälsare för alla folk. Detta heliga förbund blev sedan bekräftat med en ed när Herrens härlighet uppenbarade sig för honom. Men detta kom inte som en blixtnedslag från klar himmel. Detta var väntat sedan länge, ja, sedan mycket länge.

I 1:a Mosebok talas om hur människorna förökade sig efter skapelsen. Det växte fram en civilisation som sedan utplånades i den stora floden. Efter floden spreds Noas ättlingar i alla riktningar och jorden befolkades igen. Under hela denna långa tid verkar det inte som Gud gör något för att uppfylla sitt löfte om Frälsaren som ska krossa ormens huvud. Men när vi kommer till berättelsen om Abramham förstår vi att Gud nu börjat förbereda Frälsarens födelse genom att kalla Abram. Han lovade Abram ett land där Frälsaren ska födas, och ett folk som skulle ta emot Frälsaren när tiden var inne. Han lovade att Frälsaren för alla folk skulle födas i Abrahams släkt. Frälsaren skulle bli till välsignelse för alla släkter på jorden. Löftena till Abraham handlar om den frälsning som har syndafallet som bakgrund. Frälsaren som från begynnelsen blivit utlovad skulle göra djävulens gärningar om intet. Djävulen är den verkliga fienden. Frälsaren skulle komma med räddning undan syndens, dödens och djävulens makt.

Sakarias nämner inte förbundet vid Sinai i sin välsignelse. Han nämner inte alls lagens förbund. Men han nämner löftets förbund med Abraham och kallar det Guds heliga förbund. Och uppfylld av den helige Ande förklarar Sakarias vad Guds heliga förbund går ut på, nämligen:

*att vi, frälsta ur våra
fienders hand,
skulle få tjäna honom
utan fruktan,
i helighet och rättfärdighet
inför honom under alla
våra dagar.*

Det är något som lagens förbund inte kan åstadkomma. Vi kan aldrig genom lydnad för lagen komma dithän att vi tjänar Gud utan fruktan i helighet och rättfärdighet. Lagen ger bara en inbillad rättfärdighet åt människor. Människor börjar inbilla sig att de är rättfärdiga om de tvättar händerna, ber på bestämda tider, fastar på bestämda tider, undviker viss sorts mat och dryck och ger gåvor till fattiga. Eller så hamnar de i förtvivlan, behärskade av rädsla, tvivel och osäkerhet. Men Guds löften sätter oss i stånd att tjäna Gud utan fruktan i helighet och rättfärdighet.

Sakarias såg framför sig ett folk som tjänade Herren i helighet och rättfärdighet. Syndens makt skulle vara bruten och folket skulle tillbe Gud i ande och sanning.

Han talar om det allmänna prästadömet som med förnyade hjärtan och av tacksamhet prövar vad som är rätt och behagar Gud.

Det är Jesus som gett oss rätten och förmågan att tjäna Herren och komma inför honom utan att vara rädda. Paulus skriver i Efesierbrevet 3:12: *I honom och genom tron på honom kan vi frimodigt och med tillförsikt träda fram inför Gud.* Tack vare Jesus är all rädsla borta. Evangeliet hotar inte utan är ett glatt budskap som befriar fångna och tröstar sörjande. Evangeliet visar oss till Jesus som tagit bort världens synder och gett oss rätt att bli Guds barn. Som förlåtna syndare kan vi frimodigt träda fram inför Gud. Och vi ska inte tjäna honom för att försöka få något av honom, eller förtjäna något inför honom. Jesus har redan vunnit allt åt oss, rättfärdighet och helighet - vilket också är en förutsättning för att vi alla ska kunna träda fram inför Gud eller tjäna honom.

När så Sakarias talat om Frälsaren så vänder han sedan uppmärksamheten till barnet som strax innan blivit omskuren – Johannes. Barnet ska kallas den Högstes profet. Och uppfylld av den helige Ande förklarar Sakarias varför barnet ska få en så hög titel. Han ska gå före Herren och bana väg för honom. Denna funktion hade Jesaja och Malaki förutsagt långt tidigare.

Sakarias förklarade vad det innebär att gå före Herren och bana väg för honom. Johannes skulle *ge hans folk kunskap om frälsning, att deras synder är förlåtna.* Johannes döparen blev inte sänd som en lagförkunnare som skulle bestraffa, hota eller lägga nya tunga lagar och regler på folk. Vi hör senare i evangelierna hur han visserligen förkunnade lagen och avslöjade synden hos självrättfärdiga människor. Men det var inte hans huvuduppgift. Det är egentligen på samma sätt för oss alla när vi tjänar Gud i det allmänna prästadömet. När det behövs måste vi vittna om Guds lag för att människor ska inse att alla har syndat och att ingen har något att berömma sig av inför Gud. Men det är inte vårt egentliga uppdrag. Vi är kallade att vittna om Jesu frälsningsgärningar. Vårt uppdrag är att förkunna Guds väldiga gärningar som fört oss från mörkret till sitt underbara ljus.

Johannes döparen skulle ge folket kunskap om frälsningen, närmare bestämt att deras synder är förlåtna. Uppfylld av den helige Ande förklarade Sakarias att Guds frälsning består i att han förlåter våra synder. Och det var Johannes uppgift att ge folk denna kunskap. Det är också vår kallelse att ge folk kunskap om denna frälsning, att deras synder är förlåtna. Gud förlåter våra synder av nåd för Kristi skull. Det är inget vi kan förtjäna.

Ta med er detta från Sakarias välsignelse. Kunskap om frälsningen är att veta att våra synder är förlåtna. Den som inte accepterat att synderna är förlåtna har ännu inte förstått vad frälsningen är. Så länge en människa tror att hon kan vinna frälsning med det hon gör så vet hon inte vad frälsningen är. Vi har fått kunskap

om frälsningen när vi accepterar att våra synder är förlåtna för Kristi skull, han som återlöst oss.

Sedan Sakarias talat om Johannes uppdrag och budskap så vänder han vår uppmärksamhet till Gud själv. Han förklarar varför Gud ordnat allt så underbart, uppfyllt löftet till fäderna om Frälsaren och sänt den Högstes profet att ge folket kunskap om frälsningen. Allt har skett *för vår Guds innerliga kärleks skull*.

I kraft av [Guds innerliga kärlek] skall en soluppgång från höjden besöka oss, för att ljus skall skina över dem som sitter i mörker och dödsskugga. Vilket vackert språk Sakarias använder när han talar om Guds innerliga kärlek som ger oss syndernas förlåtelse! Utan Frälsaren så går de som sitter i mörker och dödsskugga helt klart förlorade för evigt. Detta mörker och denna död är resultatet av vår synd. Sakarias målar upp för oss hur vi syndare sitter fångna i mörker och dödsskugga i dödens väntrum. Men helt plötsligt lyser en soluppgång från höjden upp mörkret och skuggorna flyr. Herren har sänt sitt ljus och frälsning. Vi befrias från dödens mörka väntrum och försäkras om ett rum i himlen som Frälsaren berett. Han kallar oss från mörkret till sitt underbara ljus - bara för sin innerliga kärleks skull.

Men Sakarias talar inte bara om vad Herren gör för oss. Han talar också om vad Herren verkar i oss. I kraft av sin innerliga kärlek styr han våra fötter in på fridens väg. För sin innerliga kärleks skull leder han oss att ta emot frälsningen så att vi får frid med Gud. Detta är också ett verk av Gud och inget vi kan åstadkomma eller förtjäna. Allt sker i kraft av Guds innerliga kärlek.

Sakarias profeterar om den nytestamentliga tiden som nu skulle ta sin början. Vilken stor förändring det skulle innebära! När vi avslutat Sakarias välsignelse och sedan vänder blad till Lukas andra kapitel så läser vi: *Och det hände vid den tiden att från kejsar Augustus utgick ett påbud att hela världen skulle skattskrivnas...* Helt plötsligt är vi inne i den nytestamentliga tiden som Sakarias profeterat om. Vi får höra hur Herrens härlighet lyste upp marken kring herdarna och en ängel förkunna: *Idag har en Frälsare blivit född åt er i Davids stad, och han är Messias Herren.* En soluppgång från höjden hade kommit för att skina över dem som sitter i mörker och dödsskugga. Och det är mycket trosstärkande att se hur Gud uppfyller alla sina löften när tiden är inne. Det tar bort tvivel och ger oss fröjd och glädje. Amen.

Låt oss be!

Käre, himmelske Fader, vi tackar dig att du sänt din Son att bli vår Frälsare. Vi tackar dig för löften till fäderna och berättelsen om hur du uppfyllt allt till vår frälsning. Hjälps oss alltid behålla kunskapen om frälsningen, att våra synder är

förlåtna och hjälp oss att dela med oss av denna kunskap. Lär oss att tjäna dig med glädje och ge oss din frid. Amen.